

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **T/12760.**

Benyújtás dátuma: **2025-10-09 14:53**

Parlex azonosító: **3IGPOCJL0002**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Sebián-Petrovszki László (DK), Arató Gergely (DK), Barkóczi Balázs (DK), Dr. Dávid Ferenc (DK), Földi Judit (DK), Gréczy Zsolt (DK), Gy. Németh Erzsébet (DK), Hegedüs Andrea (DK), Dr. Komáromi Zoltán (DK), Kálmán Olga (DK), Dr. Oláh Lajos (DK), Rónai Sándor (DK), Dr. Vadai Ágnes (DK), Varga Ferenc (független), Varga Zoltán (DK), Varju László (DK)**

Törvényjavaslat címe: **Egyes törvényeknek a gyermekek fokozott védelme érdekében az egyházi titoktartás korlátozása és a feljelentési kötelezettség kiterjesztése érdekében szükséges módosításáról**

Az Alaptörvény 6. cikk (1) bekezdése alapján „**egyes törvényeknek a gyermekek fokozott védelme érdekében az egyházi titoktartás korlátozása és a feljelentési kötelezettség kiterjesztése érdekében szükséges módosításáról**” címmel a mellékelt törvényjavaslatot kívánom benyújtani.

2025. évi törvény

egyes törvényeknek a gyermekek fokozott védelme érdekében az egyházi titoktartás korlátozása és a feljelentési kötelezettség kiterjesztése érdekében szükséges módosításáról

[1] Az Országgyűlés elismerve, hogy a gyermekek védelme az állam alapvető és el nem hárítható kötelezettsége, megerősítve, hogy minden gyermeknek veleszületett joga van a biztonságos, erőszaktól és visszaéléstől mentes élethez, tudatában annak, hogy a társadalom erkölcsi és jogi kötelessége a gyermekek testi, lelki és erkölcsi fejlődésének védelme,– figyelemmel Magyarország Alaptörvényének XVI. cikkére, az ENSZ Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezményére, valamint az Európa Tanácsnak a gyermekek szexuális kizsákmányolás és szexuális zaklatás elleni védelméről szóló Egyezményére.

[2] A gyermekeket fenyegető veszélyekkel szembeni közös cselekvés, a pedofil bűnelkövetőkkel szembeni szigorúbb fellépés, valamint a gyermekek fokozott büntetőjogi védelme érdekében a következő törvényt alkotja:

1. §

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 17. §-a a következő (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2b) A (2) bekezdésben foglalt jelzési és feljelentési kötelezettség az egyházi személyt és a vallási egyesület vallásos szertartást hivatásszerűen végző tagját is terheli a kiskorú sérelmére elkövetett bűncselekményről, annak gyanújáról, vagy a gyermek veszélyeztetettségéről való tudomásszerzés esetén.”

2. §

A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény 12. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az egyházi személy a hitéleti szolgálata során tudomására jutott, személyiségi jogot érintő információkat nem köteles állami hatóság tudomására hozni, kivéve, ha a tudomására jutott információ alapján kiskorú sérelmére elkövetett bűncselekmény gyanúja merül fel. E körben az egyházi személyt és a vallási egyesület vallásos szertartást hivatásszerűen végző tagját is feljelentési kötelezettség terheli a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 209/B. §-ában foglaltaknak megfelelően.”

3. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény a következő alcímmel egészül ki:

„Kiskorúak és fiatalkorúak elleni szexuális bűncselekmény feljelentésének elmulasztása

209/B. §

(1) Aki hitelt érdemlő tudomást szerez arról, hogy még le nem leplezett szexuális kényszerítést 18. életévét be nem töltött személy sérelmére, szexuális erőszakot a Btk. 197. § (2) bekezdésében és 197. § (3) bekezdésének a) és b) pontjában meghatározott személy sérelmére, szexuális visszaélést a Btk. 198. § (2)-(4) bekezdésében meghatározott személy sérelmére, kerítést a Btk. 200. § (2) bekezdésében, valamint a (4) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott személy sérelmére, prostitúció elősegítését a Btk. 201. § (2) bekezdésében meghatározott személy sérelmére, gyermekprostitúció kihasználását, gyermekpornográfiát, szeméremsértést a Btk. 205. § (2) bekezdésében meghatározott személy sérelmére követtek el, és erről a hatóságnak, mihamarabb, nem tesz feljelentést, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Az a hivatalos személy, aki e minőségében hitelt érdemlő tudomást szerez arról, hogy az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt követtek el, és erről a hatóságnak mihamarabb, nem tesz feljelentést, büntett miatt 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt feljelentési kötelezettség vonatkozik arra az egyházi személyre és a vallási egyesület vallásos szertartást hivatásszerűen végző tagjára is, akit hivatása gyakorlása körében titoktartási kötelezettség terhel.”

4. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 170. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott, egyházi személyt terhelő titoktartási kötelezettség nem terjed ki arra az esetre, ha az egyházi személy vagy a vallási egyesület vallásos szertartást hivatásszerűen végző tagja kiskorú sérelmére elkövetett bűncselekményről vagy annak gyanújáról szerez tudomást. Ilyen esetben az egyházi személy tanúként kihallgatható és beidézhető.”

5. §

Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Általános indokolás

A gyermekek védelme az állam egyik elsődleges és kiemelt alkotmányos kötelezettsége. A Magyarország Alaptörvénye XVI. cikke kimondja, hogy „minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemre és gondoskodásra”, és az állam e kötelezettsége körében köteles minden szükséges intézkedést megtenni annak érdekében, hogy a gyermekek biztonságban, erőszaktól és visszaélésektől mentes környezetben nőhessenek fel.

A gyermek a társadalom legvédtelenebb és legsérülékenyebb tagja, ezért különleges védelem illeti meg. A jogalkotónak minden eszközzel biztosítani kell a gyermekek jogát a testi, szellemi, lelki, erkölcsi és társadalmi fejlődésükhöz szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Az elmúlt időszakban sajnálatos módon több, gyermekek sérelmére elkövetett súlyos szexuális bűncselekmény látott napvilágot. Ezek joggal háborították fel a közvéleményt, és megerősítették a társadalmi elvárást, hogy a jogalkotó hatékony, a megelőzést és a felderítést erősítő jogszabályi válaszokat adjon.

Az elmúlt évek tapasztalatai szerint a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekmények – különösen a szexuális visszaélések, bántalmazások és elhanyagolás – jelentős része látens marad. A feltárást és a hatósági beavatkozást sokszor akadályozza a különböző titoktartási kötelezettségek kiterjesztett értelmezése. Különösen igaz ez az egyházi személyek esetében, akik hitéleti szolgálatuk során bizalmi jellegű információk birtokába juthatnak, ugyanakkor e tudomásuk a hatóságok számára sokszor elérhetetlen marad. A hatályos szabályozás ezért nem alkalmas arra, hogy az illetékes szervek időben értesüljenek a gyermekek sérelmére elkövetett szexuális bűncselekményekről, és ezáltal megakadályozzák a további károkozást.

A gyermekek védelme azonban olyan alkotmányos és erkölcsi rangú közérdek, amely minden más – így a hitéleti titoktartásból fakadó – kötelezettséget megelőz.

Ezért a javaslat kimondja, hogy az egyházi titoktartás nem terjedhet ki a kiskorúak sérelmére elkövetett bűncselekményekre vagy azok gyanújára.

A törvénymódosítás célja, hogy világosan rögzítse:

a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekmények esetében az egyházi titoktartás nem alkalmazható,

és az egyházak, vallási közösségek hivatásos szolgálatot ellátó tagjait a többi állampolgárral azonos feljelentési és tanúvallomási kötelezettség terheli.

A javaslat egyúttal bűncselekménnyé minősíti a feljelentés elmulasztását: alapesetben három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, minősített esetben – ha a mulasztást hivatalos személy követi el – öt évig terjedő szabadságvesztéssel sújtható. E szabályozás célja, hogy ne maradjon jogi „védőernyő” a gyermekekkel szemben elkövetett bűncselekmények felett, függetlenül attól, hogy azok milyen környezetben vagy kapcsolatban valósulnak meg.

A javaslat nem kizárólag a büntetőjogi oldalról közelít, hanem a gyermekvédelmi jelzőrendszer

megerősítését is szolgálja. Célja, hogy a gyermekekkel hivatásszerűen foglalkozó valamennyi személy – pedagógus, orvos, szociális munkás, lelkész vagy más hitéleti szolgálattevő – egységesen, egyenlő kötelezettséggel vegyen részt a gyermekek védelmében. A javaslat figyelembe veszi az áldozatsegítés és pszichés biztonság követelményét is: nem a lelkeszi szolgálat kriminalizálását célozza, hanem annak biztosítását, hogy a lelki segítségnyújtás ne válhasson a bűncselekmények eltussolásának eszközévé.

A javaslat összhangban áll:

az ENSZ Gyermek jogairól szóló Egyezményével (1989), különösen annak 19. és 34. cikkével;
az Európa Tanács Lanzarote-egyezményével (2007) a gyermekek szexuális kizsákmányolása és szexuális bántalmazása elleni védelemről;
valamint a Magyarország Alaptörvénye XVI. és VII. cikkével, illetve a Gyermekvédelmi törvény alapelveivel.

Számos európai ország – például Franciaország, Írország, Norvégia és Ausztrália – már hasonló irányban módosította a hitéleti titoktartásra vonatkozó szabályait, ezért a javaslat összhangban áll a nemzetközi jogfejlődés tendenciáival.

A vallásszabadság elve nem sérül, mivel a javaslat csak a gyermekek életét, testi és lelki épségét súlyosan veszélyeztető bűncselekményekre korlátozza a kötelezettséget. Ez az arányosság elvének megfelelő, alkotmányosan indokolt korlátozás.

A javaslat kifejezi, hogy a magyar állam zéró toleranciát tanúsít minden gyermek elleni bűncselekménnyel szemben. A gyermekek testi, lelki és erkölcsi biztonsága minden más érdek elé helyezendő.

A módosítás üzenete egyértelmű: a gyermekek védelme nem pártpolitikai, hanem nemzeti és erkölcsi kötelesség. Az állam és az egyház közösen felelős azért, hogy a legkiszolgáltatottabbak biztonságban nőhessenek fel.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.